स कलिङ्गानतिक्रम्य देशानायतनानि च। हर्म्याणि रमणीयानि प्रेक्षमाणो ययौ प्रभुः।
महेन्द्रपर्व्वतं दृष्ट्वा तापैरुपशोभितं। समुद्रतीरेण शनैर्म्मणिपूरं जगाम ह।
तत्र सर्व्वाणि तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च। अभिगम्य महाबाहुरभ्यगच्छन्महीपतिं। ७८२५
मणिपूरेश्वरं राजन् धर्म्मज्ञं चित्रवाहनं। तस्य चित्राङ्गदा नाम दुहिता चारुदर्शना।
तां ददर्श पुरे तस्मिन् विचरन्तीं यदृच्छया। दृष्ट्वा च तां वरारोहां चकमे चैत्रवाहिनीं।
अभिगम्य च राजानमवदत्स्वं प्रयोजनं। देहि मे खल्विमां राजन् क्षत्रियाय महात्मने।
तच्छ्रुत्वा त्वब्रवीद्राजा कस्य पुत्रोऽसि नाम किं। उवाच तं पाण्डवोऽहं कुन्तीपुत्रो धनञ्जयः।
तमुवाचाथ राजा स सान्त्वपूर्व्वमिदं वचः। राजा प्रभञ्जनो नाम कुलेऽस्मिन् संबभूव ह। ७८३०
अपुत्रः प्रसवेनार्थी तपस्तेपे सउत्तमं। उग्रेण तपसा तेन देवदेवः पिनाकधृक्।
ईश्वरस्तोषितः पार्थ देवदेव उमापतिः। स तस्मै भगवान् प्रादादेकैकं प्रसवं कुले।
एकैकः प्रसवस्तस्माद्भवत्यस्मिन् कुले सदा। तेषां कुमाराः सर्व्वेषां पूर्व्वेषां मम जज्ञिरे।
एका च मम कन्येयं कुलस्योत्पादनी भृशं। पुत्रो ममायमिति मे भावना पुरुषर्षभ।
पुत्रिकाहेतुविधिना संज्ञिता भरतर्षभ। तस्मादेकः सुतो योऽस्या जायते भारत त्वया। ७८३५
एतच्छुल्कं भवत्वस्याः कुलतञ्जायतामिह। एतेन समयेनेमां प्रतिगृह्णीष्व पाण्डव।
स तथेति प्रतिज्ञाय तां कन्यां प्रतिगृह्य च। उवास नगरे तस्मिन् तिस्रः कुन्तीसुतः समाः।
तस्यां सुते समुत्पन्ने परिष्वज्य वराङ्गनां। आमन्त्र्य नृपतिं तन्तु जगाम परिवर्त्तितुं।
इत्यादिपर्व्वण्यर्ज्जुनवनवासपर्व्वणि चित्राङ्गदासंग्रहे पञ्चदशाधिकद्विशतोऽध्यायः॥ २१५॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ ततः समुद्रे तीर्थानि दक्षिणे भरतर्षभः। अभ्यगच्छत्सुपुण्यानि शोभनानि तपस्विभिः।
वर्ज्जयन्ति स्म तीर्थानि तत्र पञ्च स्म तापसाः। अवकीर्णानि यान्यासन्पुरस्तात्तु तपस्विभिः। ७८४०
अगस्त्यतीर्थं सौभद्रं पौलोमञ्च सुपावनं। कारन्धमं प्रसन्नञ्च हयमेधफलञ्च तत्।
भारद्वाजस्य तीर्थन्तु पापप्रशमनं महत्। एतानि पञ्च तीर्थानि ददर्श कुरुषोत्तमः।
विविक्तान्युपलक्ष्याथ तानि तीर्थानि पाण्डवः। दृष्ट्वा च वर्ज्यमानानि मुनिभिर्द्धर्म्मबुद्धिभिः।
तपस्विनस्ततोऽपृच्छत्प्राञ्जलिः कुरुनन्दनः। तीर्थानीमानि वर्ज्यन्ते किमर्थं ब्रह्मवादिभिः।
॥ तापसा ऊचुः॥ ग्राहाः पञ्च वसन्त्येषु हरन्ति च तपोधनान्। तत एतानि वर्ज्यन्ते तीर्थानि कुरुनन्दन। ७८४५
॥ वैशम्पायन उवाच॥ तेषां श्रुत्वा महाबाहुर्व्वार्य्यमाणस्तपोधनैः। जगाम तानि तीर्थानि द्रष्टुं पुरुषसत्तमः।
ततः सौभद्रमासाद्य महर्षेस्तीर्थमुत्तमं। विगाह्य सहसा शूरः स्नानञ्चक्रे परन्तपः।
अथ तं पुरुषव्याघ्रमन्तर्जलचरो महान्। जग्राह चरणे ग्राहः कुन्तीपुत्रं धनञ्जयं।
स तमादाय कौन्तेयो विस्फुरन्तं जलेचरं। उदतिष्ठन्महाबाहुर्ब्बलेन बलिनांवरः।
उत्कृष्ट एव ग्राहस्तु सोऽर्जुनेन यशस्विना। बभूव नारी कल्याणी सर्व्वाभरणभूषिता। ७८५०
दीप्यमाना श्रिया राजन् दिव्यरूपा मनोरमा। तदद्भुतं महद्दृष्ट्वा कुन्तीपुत्रो धनञ्जयः।